

A la sala d'actes de la Caixa

## Enric Bastardes pronuncià una conferència dintre la campanya "Salvem el Brusi"

**El conflicte ja fa dos mesos que dura i la baixa de vendes és alarmant**

(De la nostra Redacció, per Martí Carlé).- El passat divendres, va tenir lloc a la sala d'actes de la Caixa, una conferència a càrrec d'Enric Bastardes, redactor del "Diario de Barcelona", emmarcada dins la campanya "Salvem el Brusi".

### UN CONFLICTE QUE JA DURA DOS MESOS

L'acte fou presentat per N. Genís, Corresponsal del mateix diari a la nostra ciutat. Bastardes parlà llargament sobre el conflicte del Brusi, que porta ja una durada de dos mesos. Féu una exposició retrospectiva, des del moment que l'empresa canvià de propietari, suposant aquest vinculat a sectors econòmics tals com la FEC-SA, Banca March, etc., i políticament lligat a AP.

Aquest canvi en l'empresa editora i les seves intencions antidemocràti-

ques, fou l'origen del llarg conflicte.

Va comparar aquesta campanya amb el famós "cas Galinsoga", quan aquest era director de "La Vanguardia", periòdic que patí un cèlebre "boicot", amb motiu d'unes declaracions anticalanques del seu esmentat director.

### BAIXA DE VENDES

En aquest sentit, Bastardes va ma-

nifestar que la campanya ha fet disminuir les vendes del "Diario de Barcelona" d'una manera radical. El diari ha passat de 40.000 exemplars en l'època Tarín a 13.000 en l'actualitat.

Segons el conferenciant, la campanya té com a objectiu assegurar el treball coherent, garantir una clàusula de consciència, l'estatut del periodista i la possibilitat que el consumidor pogués tenir quelcom a dir en el procés de confecció d'un diari, tal com succeix a diverses nacions d'Europa.

## Els barris perifèrics, marginats també per Nadal?

Perorar sobre les greus insuficiències i mancances de l'enllumenat dels nostres carrers i places —així com en general de tots els serveis públics a la nostra ciutat—, i especialment en els barris perifèrics, gairebé no té cap atractiu perquè és tan públic i notori, és tan visible, que ho sap tothom que tingui ulls a la cara, i sobretot perquè abans de començar ja sabem que no hi ha res a fer fins que les eleccions municipals no vinguin a canviar substancialment els actuals plantejaments.

Estem a les envistes de Nadal. Com aquell qui diu el tenim a la cantonada. Si les mesures restrictives de tota mena no ho impedeixen, enguany, com cada any quan s'apropa el Nadal o les Fires, l'Ajuntament de Figueres s'esforçarà a embellir el centre de la ciutat amb il·luminacions extraordinàries, arbres de Nadal, etc. I una vegada més es consumarà la marginació dels barris perifèrics, s'afavorirà el centre de la vila i s'oblidaran d'altres indrets de la població.

Ben segur que no faltarà qui ens digui que Figueres és una ciutat eminentment comercial i que cal ornamentar i arranjar pulcrament i preferentment aquesta zona. I tot seguit arrosant-se d'espallles hom es disculparà de no poder disposar de prou cabals per emboniquir tota la resta.

Però si és certa l'afirmació que Figueres és una ciutat destacadament comercial, no ho és menys que Figueres és la comunitat humana dels figuerencs que hi viuen i hi treballen, que Figueres, no és només el centre comercial ni només els barris perifèrics, sinó el conjunt harmònic (?) de tots els vilatans (amb el seu creixement i la seva realització, amb la seva vida) i de les seves llars.

No. No és lògic ni just que es margini els figuerencs habitants d'uns barris en benefici d'uns altres, i més si tenim en compte que són precisament aquests mateixos ciutadans els que durant tot l'any han de suportar les més grans deficiències dels serveis municipals.

Tal vegada aquest any els partits polítics de la Comissió Informativa puguin impedir la reiteració d'aquesta injustícia.

Antoni Calvo

**gpaïs**

**El periòdic de  
més venda  
a l'Empordà,  
fet a l'Empordà**